

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 130. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm3289/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Da satte jeg mig for at betragte min Tid saa noje og saa upartisk som muligt og levende at knytte mig til alt, hvad der i den spaade en bedre og lykkeligere Fremtid, bedre og lykkeligere ikke for enkelte Poeter og Videnskabsmænd, ikke for enkelte Personer eller Stænder, af hvad Navn nævnes kan, men for Folk, som de er flest, og for den fulde Udvikling og klare Oplysning af vor dybe, vidunderlige Natur, som aabenbar er Skaberens Vilje og Menneske-Aandens Drift. Da fandt jeg vistnok hverken Nutiden i det hele eller den franske Frihed og Oplysning, den forgudede og til Dels endnu forguder, fandt dem vist nok ikke skønne og lystelige, endsige da himmelske, men fandt dog Spor af det grundmenneskelige, selv midt i Paris, og fandt, at den Retning til almindelig Frihed og gennemgribende Naturlighed, Revolutionen viser, kan og maa føre til en forholdsvis berlig og lykkelig Fremtid, hvor Naturen er lidt bedre og dybere, derfor ogsaa Friheden ædlere og beskednere og Oplysningen grundigere end i Frankrig. Vist nok finder jeg store Vanskeligheder ved nu hovedkulds at skulle indhente det forsmøttede i nøjere Bekjendskab med Nutiden, endnu større Vanskeligheder ved at være rigtig upartisk, saa jeg ikke, af Frygt for det modsatte, skal synes partisk for det slette, og den allerstørste Vanskelighed ved at tage nogen levende Del i den franske Historie, der, som alt muligt fransk, er mig modbydelig; men jeg har bekæmpet disse Vanskeligheder alt hvad jeg kan, og skal det fremdeles, saa naar De, m. H., kun ikke taber Taalmodigheden, haaber jeg saa temmelig at overvinde dem, saa det i det mindste bliver mine yngre med-studerende klart, de lade sig godt overvinde, naar man som de har Mod paa alt og Tiden for sig.

Derfor, m. H., skjønt jeg snarere har Tiden bag mig, har jeg dog Mod paa noget, Mod paa, om jeg kan, at bryde Isen ikke blot til en rigtigere Vurdering af Fortid og Nutid, men ogsaa til det friere Forhold og en mere

